

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260836
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122260836.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, E. F. G., o zaplatenie 16.847,19 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 15Csp/29/2022-123 zo dňa 29. septembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 16.847,19 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že VÚB, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 14.07.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 20.000,- eur. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 08.08.2019 predčasnú splatnosť úveru, ktoré oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 16.08.2019. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.09.2021, bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 16.847,19 eur. Žalovaný nepopieral, že uzavrel zmluvu o úvere a úver vyčerpal na splatenie predošlých úverov. Nemal presne spočítané, koľko na splátkach úveru uhradil a nevedel sa vyjadriť k tomu, aké výzvy a kedy mu banka posielala, pretože poštové zásielky preberal nepravideľne. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že VÚB, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 14.07.2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru H. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 20.000,- eur a dlžník sa zaviazal splácať úver v 95 mesačných splátkach po 284,41 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 23.08.2017 a posledná splátka bola splatná dňa 23.06.2025. Úroková sadzba bola 7,90 % ročne, RPMN vo výške 8,56 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 200,- eur, priemerná hodnota RPMN 9,68 %, odplata 8,90 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 % a celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť bola vo výške 27.218,95 eur. Podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalovaný vyčerpal sumu 20.000,- eur a celkovo uhradil sumu 5.798,43 eur. Treťou upomienkou - pokus o zmier zo dňa 04.07.2019 veriteľ upozornil žalovaného, že neuhradil záväzky z úverovej zmluvy vo výške 918,83 eur a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu

okamžite zaplatil. Túto zásielku si žalovaný prevzal dňa 12.07.2019. Výzvou na predčasné splatenie zostatku zo dňa 09.08.2019 veriteľ oznámil žalovanému, že ku dňu 09.08.2019 vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru s príslušenstvom a žalovaný bol vyzvaný, aby dlh zaplatil do 7 dní od doručenia výzvy. Táto zásielka bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 16.08.2019. Dňa 14.02.2020 VÚB, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na žalobcu pohľadávky spolu s príslušenstvom, pričom v zmysle prílohy k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanému vo výške istiny 16.847,19 eur a príslušenstva, a to na podklade žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.09.2021. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému písomne oznamované listom zo dňa 17.09.2021.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 524 § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). V konaní bolo preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského zo dňa 14.07.2017 bol zo strany veriteľa VÚB, a.s. žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 20.000,- eur, ktorý mal splácať v 95 pravidelných mesačných splátkach. Súd v prvom rade musel skúmať, či je žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie konštatoval, že nebola naplnená podmienka, a to preukázanie existencie a doručovania písomnej výzvy banky žalovanému na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. V konaní bolo preukázané, že banka listom zo dňa 09.08.2019 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo vyhotovenie výzvy na úhradu omeškaných splátok (tretia upomienka) zo dňa 04.07.2019 s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Uvedené písomnosti sú jedinými, ktoré veriteľ (banka) zasielal žalovanému do okamihu postúpenia pohľadávky dňa 14.09.2021. V konaní nebolo preukázané, že by bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a síce, že by banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorú banka zamýšľala postúpiť inému subjektu. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka žalovanému nedoručovala. Takouto výzvou nemôžu byť písomnosti zo dňa 09.08.2019 a zo dňa 04.07.2019, ktoré boli doručované v rámci toho, že banka využila právo mimoriadne úver zosplatiť, a to jednak s poukazom na značný odstup času, ktorý od vyhotovenia týchto výziev (r. 2019) uplynul do okamihu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (r. 2021), kedy dva roky stará výzva nemôže mať za následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Stav deklarovaný vo výzve z roku 2019 ohľadom výšky dlhu v čase bezprostredne pred postúpením pohľadávky je vzhľadom na plynutie času neaktuálny. Ani z listín zasielaných žalovanému v súvislosti s procesom vyhlasovania predčasnej splatnosti úveru nevyplýva úmysel banky, že by táto listina mala byť zasielaná žalovanému práve aj v súvislosti so zamýšľaným budúcim postúpením pohľadávky. Vo výzvach zasielaných v súvislosti s vyhlasovaním predčasnej splatnosti sa neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a síce na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. (k tomu v skutkovo obdobnej veci zhodne napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/53/2021). Výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť totiž kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (v súvislosti s podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumuujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na záver prijatý v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020. Doručovanie kvalifikovanej výzvy s vyššie uvedeným obsahom v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému pred postúpením pohľadávky na žalobcu v konaní preukázané nebolo. Ani jedna z predložených písomností adresovaných žalovanému pred postúpením pohľadávky takouto kvalifikovanou výzvou nebola. Ani jedna z nich nemala poučenie, že v prípade neuhradenia zosplateného úveru má banka právo pohľadávku postúpiť tretej osobe. Takéto písomnosti

(výzvy) súd nepovažoval za kvalifikované, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať ich v súvislosti s postúpením pohľadávok. V tejto súvislosti súd poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/25/2021, sp. zn. 22CoCsp/34/2021, sp. zn. 18CoCsp12/2021. Absencia doručovania výzvy na úhradu dlžníkovi v súvislosti s postúpením pohľadávky spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, táto pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom, preto je nutné konštatovať, že na žalobcu nebola pohľadávka platne postúpená. Žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný a súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP. Žalovaný bol plne úspešný, keďže súd žalobu zamietol, preto má voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov v konaní v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom rozhodnutie súdu je nesprávne. Spolu so žalobou bola súdu doručená Tretia upomienka zo dňa 04.07.2019 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ako aj podací hárok preukazujúci doručovanie žalovanému, z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 04.07.2019. Obe tieto listiny, ako aj výzva právneho predchodcu žalobcu na predčasné splatenie úveru s doručkovou obálkou, sú súčasťou spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Predmetné výzvy boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenú v uzavretej zmluve, pričom počas trvania úverového vzťahu žalovaný neoznámil právnenému predchodcovi žalobcu inú adresu na prijímanie písomností. Žalobca tak preukázal, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/73/2016 a sp. zn. 5Cdo 129/2010). Zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, je nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Pokiaľ súd uvádza, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy na plnenie pred postúpením pohľadávky, opakovane žalobca poukázal na predložené vyhlásenie predčasnej splatnosti spolu s doručenkou. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/37/2020. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo vyhľadávaní dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014). Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcovi svedčí aktívna vecná legitimácia. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 16.847,19 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 16.847,19 eur od 24.08.2019 do zaplatenia.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k

záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa a vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie

§ 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata 16.847,19 eur s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) ako veriteľ poskytol žalovanému ako spotrebiteľovi úver vo výške 20.000,- eur na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2017, ktorý úver sa žalovaný zaviazal splácať 95 pravidelnými mesačnými splátkami po 284,41 eur, pri úrokovej sadzbe 7,90 % ročne, pri RPMN 8,56 %, pri priemernej RPMN 9,68 %. Prvá splátka bola splatná dňa 23.08.2017 a splatnosť poslednej splátky bola dňa 23.06.2025. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 200,- eur. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, predstavovala sumu 27.218,95 eur. Treťou upomienkou – pokus o zmier zo dňa 04.07.2019 právny predchodca žalobcu (veriteľ) vyzval žalovaného na zaplata omeškaných splátok a zároveň žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 09.08.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru s výzvou, aby žalovaný do 7 dní od doručenia zaplatil dlh. Dňa 14.02.2020 Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.09.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 17.09.2021.

7. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalobcom, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8. Aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo si ten-ktorý hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi, je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky.

9. Odvolací súd ďalej uvádza, že ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť pohľadávka banky postúpená, a to: 1/ písomná výzva banky účastníkovi zmluvy a 2/ omeškanie účastníka nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku. Uvedené skutočnosti, resp. podmienky sú zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa zákona o bankách, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobu zamietol z dôvodu neplatného postúpenia bankovej pohľadávky pre absenciu

kvalifikovanej výzvy na uhradenie dlhu pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a preukázanie doručenia výziev žalovanému na zaplatenie dlhu, sú dôvodné. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v zmysle ktorého zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie ohľadom náležitostí výzvy klientovi (dlžníkovi), ktorá je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky banky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neumožňuje výklad, na základe ktorého by výzva banky adresovaná dlžníkovi (klientovi) musela obsahovať upozornenie na možnosť postúpenia, musela by byť urobená samostatne mimo iných úkonov banky voči klientovi, alebo by vyžadovala úzku časovú súvislosť s úkonom postúpenia, ako to konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Uvedené požiadavky sú nad rámec zákona, nie je možné ich vyžadovať a ich nesplnenie považovať za dôvod neplatnosti postúpenia pohľadávky banky na základe ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z textu zákona ani z jeho výkladu nie je možné dovodiť, že dlžník musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a to na vôľu banky postúpiť pohľadávku. Pokiaľ súd prvej inštancie argumentuje veľkým časovým odstupom medzi výzvou na zaplatenie dlhu a postúpením, tak v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia dokonca väčší časový odstup od výzvy po postúpenie vytvára v prospech klienta dlhšie časové obdobie, v ktorom môže klient zabrániť postúpeniu pohľadávky úhradou pohľadávky. Citované zákonné ustanovenie na platné postúpenie pohľadávky banky nestanovuje maximálny povolený časový úsek medzi výzvou na zaplatenie dlhu a samotným postúpením pohľadávky, ale len splnenie podmienok v podobe výzvy na zaplatenie dlhu adresovanej dlžníkovi a viac ako 90 dní trvajúceho omeškania dlžníka so zaplatením peňažného záväzku. Preto neobstojí záver súdu prvej inštancie, že 2 roky stará výzva pred postúpením pohľadávky nemôže mať za následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd má za to, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na žalobcu vo vzťahu k žalovanému podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené boli, ich splnenie bolo preukázané predloženými listinami, preto zmluva o postúpení pohľadávok je platná a žalobca je vo veci aktívne legitímovaným subjektom. V spore bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatnenie úveru, a to výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 09.08.2019, ktorá bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 16.08.2019, ako vyplýva z predloženej doručky. Uvedený právny úkon možno podľa jeho obsahu považovať za výzvu veriteľa na úhradu omeškaného peňažného dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko uvedeným listom právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a zároveň vyzval žalovaného, aby zaplatil vyčíslený dlh v lehote 7 dní. Síce obsahom výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 09.08.2019 bol právny úkon zosplatnenia úveru, avšak listina obsahuje aj výzvu na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní od jej doručenia, to znamená, že uvedenou výzvou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právne úkony je potrebné posudzovať v zmysle ich obsahu bez ohľadu na ich označenie a nie je ani vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov, ako v danom prípade. Taktiež bolo v konaní preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením aspoň časti svojho peňažného záväzku voči banke, keď dňa 16.08.2019 bola žalovanému doručená výzva na zaplatenie dlhu obsiahnutá vo výzve na predčasné splatenie zostatku úveru a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 14.09.2021 veriteľ VÚB, a.s. ako postupca postúpil na žalobcu pohľadávku, a to na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 17.09.2021 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na uvedené boli splnené obidve podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to písomná výzva banky účastníkovi zmluvy (žalovanému) a omeškanie účastníka (žalovaného) nepretržite dlhšie ako 90 dní so splnením záväzku, preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu platné a žalobca je aktívne vecne legitímovaný. Odvolací súd si je vedomý nejednotnej rozhodovacej praxe súdov v danej otázke, a to aj na úrovni odvolacieho súdu, kde je zjednotenie k tejto otázke aj programom občianskoprávneho kolégia odvolacieho súdu. Pokiaľ však nedôjde k zjednoteniu na odlišnom názore ako tu prezentovanom, alebo pokiaľ nebude táto otázka ustálená rozhodovacou praxou vyšších súdov, zotráva senát odvolacieho súdu v riešení danej otázky na vyššie uvedené záveroch.

11. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou bude opätovne posúdiť nárok žalobcu a rozhodnúť, pričom v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, svoje rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).